

**DIUMENGE DE RAMS
EN LA PASSIÓ DEL SENYOR**

Processó dels rams

EVANGELI

Beneït el rei, que ve en nom del Senyor

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

19, 28-40

En aquell temps, Jesús anava davant pujant cap a Jerusalem.

Quan es va acostar a Betfagé i Betània,
prop de la muntanya anomenada de les Oliveres,
envià dos dels seus deixebles amb este encàrrec:

— «Aneu al poble d'ací davant i,
entrant, trobareu un pollí lligat,
que no ha muntat mai ningú.
Deslligueu-lo i porteu-lo.
Si algú vos preguntara per què el deslligueu,
responeu: “el Senyor el necessita.”»

Els enviats se n'anaren

i ho trobaren tot tal com Jesús els ho havia dit.

Mentres deslligaven el pollí,
els seus amos els digueren:

— «¿Per què el deslligueu?»

Els respongueren:

— «El Senyor el necessita.»

Llavors portaren el pollí a Jesús,

li tiraren els seus mantells damunt

i ajudaren Jesús a pujar-hi.

A mesura que Jesús avançava,
molts estenien els seus mantells pel camí.

Quan s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres,

tota la multitud dels deixebles, plena d'alegria,

començà a lloar Déu a grans crits

per tots els miracles que havien vist, i deien:

— «Beneït el rei,
que ve en nom del Senyor.

Pau en el cel,
i glòria en les altures.»

Alguns dels fariseus que es trobaven entre la multitud li digueren:

— «Mestre, repta els teus deixebles.»

Ell respongué:

— «Vos ho assegure:
si estos callen, cridaran les pedres.»

Paraula de Déu.

Missa

La missa d'este diumenge té tres lectures, i és molt recomanable que siguen llegides les tres, llevat que alguna raó pastoral aconsellara una altra cosa.

Donada la importància de la lectura de la història de la Passió del Senyor, el sacerdot, tenint en compte la condició de tots els fidels reunits, podrà llegir, si cal, una sola de les lectures que precedixen l'Evangelí, o bé llegir només la història de la Passió, fins i tot en la versió més curta.

Això val únicament per a les misses celebrades amb assistència de poble.

LECTURA PRIMERA

No he amagat la cara davant de les ofenses i sé que no quedaré avergonyit

Lectura del llibre del profeta Isaïes

50, 4-7

El Senyor m'ha donat una llengua de savi
perquè, amb la paraula, sàpia sostindre els cansats.
Un matí i un altre, em desvetla l'orella,
a fi que escolte com un deixeble.

El Senyor m'ha parlat a l'orella
i jo no m'he resistit ni m'he fet arrere:
he parat l'esquena als qui m'assotaven
i les galtes als qui m'arrancaven la barba;
no he amagat la cara davant d'ofenses i salvades.
El Senyor m'ajuda: per això no em done per vençut;
per això pare com una roca la cara,
i sé que no quedaré avergonyit.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

22 (21), 8-9.17-18a.19-20.23-24 (R.: 2a)

R. Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

Tots els qui em veuen es riuen de mi,
amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa:
«S'ha dirigit al Senyor, que l'allibere;
que el salve, si tant l'ama.»

R. Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

M'envolta una multitud de gossos,
em rodeja una colla de malfactors.
M'han lligat les mans i els peus,
puc comptar tots els meus ossos.

R. Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

Es repartixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meua roba.
Almenys vós, Senyor, no vos allunyeu;
força meua, afanyeu-vos a defendre'm.

R. Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

Anunciaré als meus germans el vostre nom,
vos alabaré enmig del poble reunit.
Fidels del Senyor, lloeu-lo,
fills de Jacob, glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills d'Israel.

R. Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

LECTURA SEGONA

Jesucrist s'abaixà. Per això Déu l'ha exalçat

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipos

2, 6-11

Jesucrist, que era de condició divina,
no volgué guardar zelosament la seua igualtat amb Déu,
sinó que es va fer no res,
fins a prendre la condició d'esclau
i fer-se semblant als hòmens.
Començà a comportar-se com un home qualsevol,
s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort,
i una mort de creu.
Per això Déu l'ha exalçat
i li ha concedit aquell nom
que està per damunt de qualsevol altre nom,
perquè tots, en el cel, en la terra i més avall de la terra,
dobleguen el genoll al nom de Jesús,
i tots els llavis reconeguen
que Jesucrist és el Senyor, a glòria de Déu Pare.

Paraula de Déu.

VERS ABANS DE L'EVANGELI

F1 2, 8-9

Crist es féu per nosaltres obedient
fins a la mort, i una mort de creu.
Per això, Déu l'ha exalçat
i li ha concedit aquell nom
que està per damunt de qualsevol altre nom.

EVANGELI

¡Com desitjava menjar amb vosaltres este sopar pasqual abans de la meua passió!

Passió del nostre Senyor Jesucrist segons sant Lluç

22, 14 – 23, 56

- C.** — Quan va ser l'hora, Jesús es posà en taula amb els apòstols i els digué:
- ✠ — «¡Com desitjava menjar amb vosaltres este sopar pasqual abans de la meua passió!
Perquè vos assegure que ja no el menjaré més fins que la Pasqua trobe el seu compliment en el regne de Déu.»
- C.** — Després prengué un calze, digué l'acció de gràcies i afegí:
- ✠ — «Preneu açò i repartiu-vos-ho, perquè vos assegure que des d'ara ja no beuré més del fruit de la vinya fins que haurà arribat el regne de Déu.»
- C.** — Llavors prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i els el donà dient:
- ✠ — «Açò és el meu cos, entregat per vosaltres. Feu açò, que és el meu memorial.»
- C.** — I havent sopat, féu igualment amb el calze, dient:
- ✠ — «Este calze és la nova aliança segellada amb la meua sang, escampada per vosaltres.
Però sapieu que la mà del qui em traïx està prop de mi en esta taula.
El Fill de l'home fa el seu camí, com ja havia sigut establert.
Però, ¡ai de l'home que el traïx!»
- C.** — Llavors començaren a preguntar-se l'un a l'altre quin d'ells seria capaç de fer una cosa així. Després hi hagué entre ells una disputa sobre quin d'ells havia de ser tingut pel més important. Jesús els digué:
- ✠ — «Els reis de les nacions les dominen com si en foren amos, i els qui tenen poder damunt d'elles es fan dir benefactors.
Però vosaltres no heu de ser així: el més important entre vosaltres

ha d'ocupar el lloc del més jove,
i el qui mana, el lloc del qui servix.
Per què, ¿qui és més important,
el qui s'assenta en taula o el qui servix?
¿No ho és el qui s'assenta en taula?
Doncs jo, enmig de vosaltres, sóc com el qui servix.
Vosaltres sou els qui heu perseverat amb mi
en els moments de prova,
i així com el meu Pare m'ha concedit la reialesa,
jo també vos la concedisc a vosaltres:
menjareu i beureu en la meua taula
en el meu regne,
i vos assentareu en trons per a jutjar
les dotze tribus d'Israel.»
Simó, Simó, mira que Satanàs vos ha reclamat a tots
per a garbellar-vos com qui garbella blat,
però jo he pregat per tu
perquè no defallisca la teua fe.
I tu, quan t'hauràs penedit, enfortix els teus germans.»

C. — Pere li digué:

S. — «Senyor, estic disposat a anar amb vós a la presó
i a la mort.»

C. — Però Jesús li respongué:

✠ — «T'ho assegure, Pere:
hui, abans de cantar el gall,
hauràs negat tres vegades que em coneixes.»

C. — Després els digué:

✠ — «Quan vos vaig enviar sense bossa, ni sarró ni sandàlies,
¿vos va faltar mai res?»

C. — Li respongueren:

S. — «No ens faltà res.»

C. — Ell els digué:

✠ — «Doncs ara, el qui tinga una bossa, que la prenga,
i que faça el mateix el qui tinga un sarró.
I el qui no tinga espasa,
que es vengui el mantell i se'n compri una.
Perquè vos assegure que s'ha complert en mi
allò que està escrit:
“Ha sigut comptat entre els malfactors”.
Tot el que es referix a mi s'està complint.»

C. — Ells li digueren:

S. — «Senyor, ací hi ha dos espases.»

C. — Els respongué:

- ✠ — «Ja n'hi ha prou.»
- C. — Llavors va eixir i se n'anà, com de costum,
a la muntanya de les Oliveres.
El seguiren també els deixebles.
Arribat al lloc, els digué:
- ✠ — «Pregueu demanant de no caure en la temptació.»
- C. — Després se separà d'ells cosa d'un tir de pedra,
s'agenollà i pregava dient:
- ✠ — «Pare, si ho voleu, aparteu de mi este calze.
Però que no es faça la meua voluntat sinó la vostra.»
- C. — Llavors se li aparegué un àngel del cel que el confortava.
Ple d'angoixa, pregava més intensament,
i la seua suor era com gotes de sang
que queien fins a terra.
Quan s'alçà de la pregària,
anà cap als deixebles
i els trobà adormits de la tristor.
Els digué:
- ✠ — «¿Per què dormiu?
Alceu-vos i pregueu, per no caure en la temptació.»
- C. — Encara parlava Jesús quan es presenta un grup de gent:
l'anomenat Judes, un dels Dotze,
anava davant d'ells
i s'acostà a Jesús per a besar-lo.
Jesús li digué:
- ✠ — «Judes, ¿amb un bes traïxes el Fill de l'home?»
- C. — Els qui anaven amb Jesús, quan veren el que estava a punt de passar,
digueren:
- S. — «Senyor, ¿ataquem amb l'espasa?»
- C. — I un d'ells pegà un colp d'espasa al criat del gran sacerdot
i li tallà l'orella dreta.
Però Jesús digué:
- ✠ — «¿Deixeu-los fer!»
- C. — I tocant-li l'orella, el va guarir.
Després Jesús digué als grans sacerdots,
als caps de la guàrdia del temple i als notables
que havien vingut per a detindre'l:
- ✠ — «Heu eixit amb espases i garrots,
com si fóra un bandoler.
Mentres estava amb vosaltres en el temple cada dia,
no va gosar a detindre'm.
Però esta és la vostra hora:
l'hora del poder de les tenebres.»

- C.** — Se l'endugueren pres
i el portaren a la casa del gran sacerdot.
Pere el seguia de lluny.
Encengueren foc al mig del pati,
s'hi assentaren al voltant,
i Pere s'assentà entre ells.
Una criada el veié assentat vora el foc
i, després de mirar-se'l fixament, digué:
- S.** — «Eixe home també anava amb ell.»
- C.** — Ell ho negà:
- S.** — «No, dona; no el conec de res.»
- C.** — Poc després, un altre el va veure i digué:
- S.** — «Tu també ets d'ells.»
- C.** — Pere li contestà:
- S.** — «No, home; no ho sóc.»
- C.** — Cosa d'una hora més tard, un altre s'hi entossudí:
- S.** — «És veritat, este també estava amb ell: si fins i tot és galileu.»
- C.** — Però Pere replicà:
- S.** — «No, home; no sé de què em parles.»
- C.** — A l'instant, mentre encara parlava ell, va cantar un gall.
Llavors el Senyor es girà i mirà Pere;
Pere es recordà de les paraules
que el Senyor li havia dit:
«Hui, abans de cantar el gall,
m'hauràs negat tres vegades.»
I, en eixir, plorà amargament.
- C.** — Mentrestant els hòmens que custodiaven Jesús
l'escarnien i li pegaven.
Li taparen la cara i li preguntaven:
- S.** — «¡Fes de profeta! Digues-nos qui t'ha pegat.»
- C.** — I proferien contra ell moltes altres injúries.
Quan es va fer de dia,
es va reunir el consell del Sanedrí del poble,
grans sacerdots i mestres de la llei.
Llavors feren comparéixer Jesús a la sessió del consell
i li digueren:
- S.** — «Si ets tu el Messies, digues-nos-ho.»
- C.** — Ell els contestà:
- ✠ — «Si vos dic que sí, no em creureu,
i si vos faig preguntes, no em respondreu.
Però d'ara en avant el Fill de l'home
estarà assegut a la dreta del Déu totpoderós.»
- C.** — Llavors tots digueren:

- S.** — «Per tant, ¿tu ets el Fill de Déu?»
- C.** — Ell els respongué:
- ✠** — «Vosaltres dieu que ho sóc.»
- C.** — Ells digueren:
- S.** — «¿Per què necessitem el testimoni d'algú, si nosaltres mateixos acabem de sentir-ho dels seus propis llavis?»
- C.** — Llavors es va alçar tota l'assemblea i el dugueren a Pilat. I començaren així la seua acusació contra ell:
- S.** — «Hem trobat este home que subleva el nostre poble, prohibix pagar tributs al Cèsar i diu que és el Messies, el rei.»
- C.** — Pilat l'interrogà:
- S.** — «¿Tu ets el rei dels jueus?»
- C.** — Ell li respongué:
- ✠** — «Tu ho dius.»
- C.** — Pilat digué als grans sacerdots i a la gent:
- S.** — «No trobe res en este home per a poder-lo inculpar.»
- C.** — Però ells insistien:
- S.** — «Revolta el poble amb les seues doctrines per tot el país dels jueus, des de Galilea, on va començar, fins ací.»
- C.** — Quan Pilat sentí això, preguntà si aquell home era galileu. Al saber que pertanyia a la jurisdicció d'Herodes, que també es trobava aquells dies a Jerusalem, li envià Jesús. Herodes s'alegrà molt de veure'l. Feia temps que ho desitjava, perquè sentia parlar d'ell i esperava veure-li fer algun prodigi. L'anà interrogant llargament, però Jesús no li contestà res. Mentrestant, els grans sacerdots i els mestres de la llei, que també hi estaven presents, l'acusaven amb força. Finalment, Herodes, amb la seua tropa, el menyspreà i, per a escarnir-lo, li posà una peça de roba blanca, i el tornà a enviar a Pilat. Aquell mateix dia, Herodes i Pilat, que abans estaven renyits, es reconciliaren. Pilat convocà els grans sacerdots, els altres dirigents i el poble, i els digué:
- S.** — «M'heu presentat este home com si fóra un agitador del poble. Jo he procedit a interrogar-lo davant de vosaltres i no he trobat res en les vostres acusacions per a poder-lo inculpar;

ni tampoc Herodes, que ens l'ha tornat a enviar.
Per tant, no ha fet res que meresca la pena de mort.
El faré assotar per a escarmentar-lo,
i el deixaré lliure.»

C. — Llavors tots alhora es posaren a cridar:

S. — «¡A este, mateu-lo! ¡Solteu Barrabàs!»

C. — Barrabàs estava tancat en la presó per uns disturbis
ocorreguts en la ciutat i per assassinat.
Pilat tornà a parlar-los amb el desig de soltar Jesús.
Però ells cridaren:

S. — «¡Crucifiqueu-lo, crucifiqueu-lo!»

C. — Per tercera vegada Pilat els digué:

S. — Però, este ¿quin mal ha fet?

Jo no he trobat res en ell per a poder-lo inculpar
i condemnar-lo a mort.

El faré assotar per a escarmentar-lo i el soltaré.»

C. — Però ells insistien, demanant amb grans crits
que el crucificaren.

I la seua cridòria anava imposant-se.

Llavors Pilat decidí satisfer la seua petició:

va soltar l'home que estava en la presó per disturbis i per assassinat,
l'home que ells demanaven,

i els va entregar Jesús, tal com ells volien.

Quan s'enduien Jesús, agafaren un tal Simó de Cirene,
que venia del camp,

i li carregaren la creu perquè la portara darrere d'ell.

El seguia una gran gentada del poble,

i també moltes dones que feien mostres de dol i el planyien.

Jesús es girà cap a elles i els digué:

✠ — «Fillles de Jerusalem, no ploreu per mi;

ploreu més aïna per vosaltres i pels vostres fills.

Perquè vénen dies que la gent dirà:

“Benaventurades les estèrils,

les entranyes que no han engendrat

i els pits que no han criat.”

Llavors començaran a dir a les muntanyes:

“Caieu damunt de nosaltres”,

i als tossals:

“Cobriu-nos.”

Perquè, si tracten així l'arbre verd,

¿què serà de l'arbre sec?»

C. — En portaven també dos més, que eren criminals,
per a executar-los amb ell.

Quan arribaren al lloc anomenat la Calavera,
el crucificaren allí amb els criminals,
un a la dreta i l'altre a l'esquerra.

Jesús deia:

- ✠ — «Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan.»
- C. — Després es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus.
El poble estava allí mirant-ho, però les autoritats se'n reien dient:
- S. — «Ell, que en salvà d'altres, que se salve a si mateix,
si és el Messies de Déu, l'Elegit.»
- C. — També l'escarnien els soldats;
se li acostaven a oferir-li vinagre i deien:
- S. — «Si ets el rei dels jueus, ¡salva't a tu mateix!»
- C. — Damunt d'ell hi havia un rètol que deia:
«Este és el rei dels jueus.»
- C. — Un dels criminals penjats en la creu
l'injuriava dient:
- S. — «¿No ets tu el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres.
- C. — Però l'altre, reptant-lo, li respongué:
- S. — «¿Tu no tens tampoc temor de Déu,
tu que patixes la mateixa pena?
Nosaltres la patim justament,
perquè rebem el que mereixen les nostres accions.
Este, en canvi, no ha fet res de mal.»
- C. — I deia:
- S. — «Jesús, recordeu-vos de mi quan arribeu al vostre regne.»
- C. — Jesús li respongué:
- ✠ — «En veritat t'ho dic: hui estaràs amb mi en el paradís.»
- C. — Ja era cap al migdia
quan s'estengué per tota la terra una foscor
que va durar fins a les tres de la vesprada:
el sol s'havia amagat. Llavors la cortina
del santuari s'esgarrà pel mig.
Jesus cridà amb tota la força:
- ✠ — «Pare, en les teues mans confie el meu esperit.»
- C. — I, havent dit això, expirà.

Ací tots s'agenollen, i es fa una pausa.

- C. — Quan el centurió veié el que havia passat,
donava glòria a Déu i deia:
- S. — «Realment, eixe home era innocent.»
- C. — Tota la gent que s'havia reunit per a observar aquell espectacle,
després de veure el que havia passat,
se'n tornaven pegant-se colps en el pit.

Tots els seus coneguts
i les dones que l'havien seguit des de Galilea
es mantenien a distància mirant-ho.

C. — Hi havia un home bo i just que es deia Josep.
Era membre del Sanedrí,
però no havia donat suport a la seua decisió i actuació.
Era natural d'Arimatea, una vila jueva,
i esperava l'arribada del regne de Déu.
Eixe home es presentà a Pilat
per demanar-li el cos de Jesús.
El baixà de la creu, l'embolcallà amb un llençol
i el deposità en un sepulcre tallat en la roca,
on encara no havien posat ningú.
Era la vespra del dia de la preparació,
a punt de començar el dissabte.
Les dones que havien acompanyat Jesús des de Galilea
seguien fins allí,
van veure el sepulcre i com hi depositaven el cos de Jesús.
Després se'n tornaren
i prepararen olis aromàtics i perfums.
I durant el dissabte observaren el repòs
que la llei prescrivia.

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

Passió del nostre Senyor Jesucrist segons sant Lluç

23, 1-49

- C.** — Llavors es va alçar tota l'assemblea
i el dugueren a Pilat.
I començaren així la seua acusació contra ell:
- S.** — «Hem trobat este home que subleva el nostre poble, prohibix pagar tributs al Cèsar i diu que és el Messies, el rei.»
- C.** — Pilat l'interrogà:
- S.** — «¿Tu ets el rei dels jueus?»
- C.** — Ell li respongué:
- ✠** — «Tu ho dius.»
- C.** — Pilat digué als grans sacerdots i a la gent:
- S.** — «No trobe res en este home per a poder-lo inculpar.»
- C.** — Però ells insistien:
- S.** — «Revolta el poble amb les seues doctrines
per tot el país dels jueus,

des de Galilea, on va començar, fins ací.»

- C.** — Quan Pilat sentí això,
preguntà si aquell home era galileu.
Al saber que pertanyia a la jurisdicció d'Herodes,
que també es trobava aquells dies a Jerusalem,
li envià Jesús.
Herodes s'alegrà molt de veure'l.
Feia temps que ho desitjava, perquè sentia parlar d'ell
i esperava veure-li fer algun prodigi.
L'anà interrogant llargament,
però Jesús no li contestà res.
Mentrestant, els grans sacerdots i els mestres de la llei,
que també hi estaven presents, l'acusaven amb força.
Finalment, Herodes, amb la seua tropa, el menyspreà
i, per a escarnir-lo, li posà una peça de roba blanca,
i el tornà a enviar a Pilat.
Aquell mateix dia, Herodes i Pilat,
que abans estaven renyits, es reconciliaren.
Pilat convocà els grans sacerdots,
els altres dirigents i el poble, i els digué:
- S.** — «M'heu presentat este home com si fóra un agitador del poble.
Jo he procedit a interrogar-lo davant de vosaltres
i no he trobat res en les vostres acusacions per a poder-lo inculpar;
ni tampoc Herodes, que ens l'ha tornat a enviar.
Per tant, no ha fet res que meresca la pena de mort.
El faré assotar per a escarmentar-lo,
i el deixaré lliure.»
- C.** — Llavors tots alhora es posaren a cridar:
- S.** — «¡A este, mateu-lo! ¡Solteu Barrabàs!»
- C.** — Barrabàs estava tancat en la presó per uns disturbis
ocorreguts en la ciutat i per assassinat.
Pilat tornà a parlar-los amb el desig de soltar Jesús.
Però ells cridaren:
- S.** — «¡Crucifiqueu-lo, crucifiqueu-lo!»
- C.** — Per tercera vegada Pilat els digué:
- S.** — Però, este ¿quin mal ha fet?
Jo no he trobat res en ell per a poder-lo inculpar
i condemnar-lo a mort.
El faré assotar per a escarmentar-lo i el soltaré.»
- C.** — Però ells insistien, demanant amb grans crits
que el crucificaren.
I la seua cridòria anava imposant-se.
Llavors Pilat decidí satisfer la seua petició:

va soltar l'home que estava en la presó per disturbis i per assassinat,
l'home que ells demanaven,
i els va entregar Jesús, tal com ells volien.
Quan s'enduien Jesús, agafaren un tal Simó de Cirene,
que venia del camp,
i li carregaren la creu perquè la portara darrere d'ell.
El seguia una gran gentada del poble,
i també moltes dones que feien mostres de dol i el planyien.
Jesús es girà cap a elles i els digué:

- ✠ — «Filles de Jerusalem, no ploreu per mi;
ploreu més aïna per vosaltres i pels vostres fills.
Perquè vénen dies que la gent dirà:
“Benaventurades les estèrils,
les entranyes que no han engendrat
i els pits que no han criat.”
Llavors començaran a dir a les muntanyes:
“Caieu damunt de nosaltres”,
i als tossals:
“Cobriu-nos.”
Perquè, si tracten així l'arbre verd,
¿què serà de l'arbre sec?»
- C. — En portaven també dos més, que eren criminals,
per a executar-los amb ell.
Quan arribaren al lloc anomenat la Calavera,
el crucificaren allí amb els criminals,
un a la dreta i l'altre a l'esquerra.
Jesús deia:
- ✠ — «Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan.»
- C. — Després es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus.
El poble estava allí mirant-ho, però les autoritats se'n reien dient:
- S. — «Ell, que en salvà d'altres, que se salve a si mateix,
si és el Messies de Déu, l'Elegit.»
- C. — També l'escarnien els soldats;
se li acostaven a oferir-li vinagre i deien:
- S. — «Si ets el rei dels jueus, ¿salva't a tu mateix!»
- C. — Damunt d'ell hi havia un rètol que deia:
«Este és el rei dels jueus.»
- C. — Un dels criminals penjats en la creu
l'injuriava dient:
- S. — «¿No ets tu el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres.
- C. — Però l'altre, reptant-lo, li respongué:
- S. — «¿Tu no tens tampoc temor de Déu,
tu que patixes la mateixa pena?

Nosaltres la patim justament,
perquè rebem el que mereixen les nostres accions.
Este, en canvi, no ha fet res de mal.»

C. — I deia:

S. — «Jesús, recordeu-vos de mi quan arribeu al vostre regne.»

C. — Jesús li respongué:

✠ — «En veritat t'ho dic: hui estaràs amb mi en el paradís.»

C. — Ja era cap al migdia

quan s'estengué per tota la terra una foscor

que va durar fins a les tres de la vesprada:

el sol s'havia amagat. Llavors la cortina

del santuari s'esgarrà pel mig.

Jesús cridà amb tota la força:

✠ — «Pare, en les teues mans confie el meu esperit.»

C. — I, havent dit això, expirà.

Ací tots s'agenollen, i es fa una pausa.

C. — Quan el centurió veié el que havia passat,
donava glòria a Déu i deia:

S. — «Realment, eixe home era innocent.»

C. — Tota la gent que s'havia reunit per a observar aquell espectacle,
després de veure el que havia passat,
se'n tornaven pegant-se colps en el pit.
Tots els seus coneguts
i les dones que l'havien seguit des de Galilea
es mantenien a distància mirant-ho.

Paraula del Senyor.